העוקה לשפוך לתוכה:

הדרן עלך כיצד משתתפין

בגות העיר רשות אחת.

חלוקין למטה לשני בני אדם הגגות

שאין תשמישן תדיר אין בהם חילוק

רשות וכלים ששבתו בגג זה מותרין

ואף על פי שדיורין

 A) שבת קל: לעיל [כג: לה.]
עד. ולקמן לא., ב) [לקמן
ל:] שבת ע., ג) [לקמן ל:],
ד) [לקמן לב.],
ד) [לקמן לב.],
ד) [לקמן לב.],
ד) [דף לא.], ו) ל"ל שפירשתי, ה) לקתן ל. ד"ה וב' אמות, ט) [שבת קל.ז,

בל

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה לא שנו וכו' לא אסרו חכמים כחו אלא בכרמלית כעין שפיי לעיל. נ"ב בדף פח. ד"ה הני: (ב) רש"י ד"ה מותר לטלטל וכו׳ למטה בין הדיורין אמריען בהו גוד אסקינהו: (ג) תום' ד"ה כל גגות וכו ברים חלון. נ"ב עיין בתוס׳ ברים ממן. ל כ עיין במוט בד"ה ור' יוחנן ראש דף עו: (ד) ד"ה רב אמר וכו' כעין רש"י בריש מי שפי׳ שהוליאוהו. נ"ב בדף מב וע"ש בתוס' בד"ה לא על די משיכה: (ה) בא"ד כדאמרינן לקמן. נ"ב דף ל סוף ע"א:

מוסף רש"י וחכ״א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו. ואע״ג לליכא דיורין נהו מוה לוה (לעיל כד.). ואחד קרפיפות. אם של בית סאמים הוא מטלטל בכולו ואם יותר ולא הוקף לדירה קרי ליה רשות אחת חברו או לנבי חלר אמות בזה. להוציא ולהכנים מזה לזה (שבת קל:). רשות אחת הן. לטלטל כלים ששבתו בגג זה לגג כלים ששבתו בגג זה נגג חברו, ולא אתרינן כשם שדיורין חלוקין למטה כך חלוקין למעלה וכלים ששבתו בחלר מויאין ששבתו בחלר מויאין וכן לקרפף וכן לחלר ולקרפף מן הגגין, הואיל וכולן רשות שאינן דירה היא, ואין לריך לערב מחצר לחצר אלא בשביל כלים ששבתו בבית של חלר זו להוליאם לחלר אחרת (לעיל עד.). לכלים ששבתו לתוכן. אפילו הן ם ל בעלים הרבה (לעיל בג:) שכשמלש היום היו מיבעיא היכי דלא עירבו הבית. אלא אפילו עירבו ימטלטל מבית לחצר לא הבית מחלר זו לחברתה שלא עירבו עמה ששבתו בתוך הבית. והוליאן לחלר אסור להוציאן מחלר לקרפף או לגג, דבית וקרפף שמי רשויות הן ואפילו דחד נפרוע אן ומפיפו .... נכרא (לעיל בג:). והן רשות אחת. דעניהן רה״י אלא שזה נמוך וזה גבוה (שבת מ.). משום תל ברה"ר. גבוה י' ורחב ד' דהוי רשות היחיד דחיכא קיובא דאורייתא מרשות הרבים לכתף עליו (שם). כשתימצי לומר. כשתעמוד על סוף דעתן

להוליאם לזה: ובלבד שלא יהא גג גבוה. מחבירו עשרה דאם חלוה מהו הדרן עלך כיצד משתתפין בגובה י׳ אסור לטלטל ממנו לגגין כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא וטעמא מפרש בגמ': וחל"א כל אחד יהא גג גבוה י' או נמוך י' דברי ואחד רשות לעלמו. ואם לא עירבו דיורין שלמטה אסור לטלטל מזה ר"מ וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו לזה: ר׳ שמעון. מיקל מכולם ואמר ירות המעון אומר ב אחד גגות ואחד חצירות ⁶ חלירות וגגות וקרפיפות שאינן יותר ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו מבית סאתים הואיל וכולם אין לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית: תשמישן מיוחד ותדיר רשות אחת גמ' יתיב אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין הן ומטלטלין מזה לזה אפילו מחצר ויתיב אביי גבייהו ויתבי וקאמרי בשלמא של רבים לחצר רבים בלח עירוב רבגן סברי כשם שדיורין חלוקין למטה כך ולית ליה לר"ש עירובי חלירות אלא משום היתר כלי הבית: לכלים ששבתו דיורין חלוקין למעלה אלא רבי מאיר מאי בתוכן. כלים ששבתו בחחד מהן קסבר אי קסבר כשם שדיורין חלוקין לממה מוליאין אותן מזה לוה: אבל לא כך דיורין חלוקין למעלה אמאי רשות אחת הז לכלים ששבתו בתוך הכית. והביאום ואי קסבר אין חלוקין דכל למעלה מי' רשות לחלירן ע"י שעירבו בני החלר אסור אחת היא אפילו גג גבוה עשרה ונמוך י' נמי אמר להו אביי לא שמיע לכו הא © דאמר להוליאן מחלירו לחלר אחרת אם לא עירבו ב׳ החלירות יחד: גבו׳ כל רב יצחק בר אבדימי אומר היה רבי מאיר מקום שאתה מולא שתי רשויות. שעומדת כל חחת לבדה: והן רשות כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן . רשות אחת כגון עמוד ברה"י גבוה עשרה אחת. שם אחת להן ששתיהן רשות היחיד: כגון עמוד. גבוה עשרה ורחב ד' אסור לכתף עליו גזירה משום תל בחלר: אסור לכתף עליו. מן החלר ברה"ר ה"נ גזירה משום תל ברה"ר סבור מינה ואע"פ שרשות חצר עולה עד לרקיע: אפילו מכתשת ואפילו גיגית אמר להו אביי גוירה משום פל. גבוה י" ברה"ר הכי אמר מר לא אמר ר"מ אלא עמוד ואמת דהוה רה"י דלא ליתי לכתופי עליה: הריחים הואיל ואדם קובע להן מקום והרי אמת הריחים. כל בנין העמדת כותל שבין ב' חצירות דקבוע מ ואמר רב הריחים מקום מושבן קרי ליה אמת הריחים: הואיל ואדם קובע להן יהודה כשתימצי לומר לדברי ר"מ גגין רשות לעצמן הצירות רשות לעצמן קרפיפות רשות מקום. דדמו לתל: ואמר רב יהודה. לקמן בפירקין: כשחימלי לומר. לעצמן מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל כשתדקדק בדבריהם תמנא כן: אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת לא חלירות רשות לעלמן. ומטלטלין להכנים ולהוציא דרך פתחים: וחכ"א כל מחצר של רבים לחצר של רבים בלח אחד ואחד רשות בפני עצמו: איתמר י רב עירוב וכן של יחיד דכי היכי דאמר אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ושמואל ר' מאיר גגות רשות אחת הן שמעינן מינה דחלירות נמי רשות אחת שהרי אמר מותר למלמל בכולו במחיצות הניכרות אין תשמישן מיוחד כבתים ודמו לגגין דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי במחיצות אבל מגג לחזר לא כדקתני ובלבד שאינן ניכרות רב אמר אין ממלמלין בו אלא שלא יהא גג גבוה מחבירו י' וכל שכן בד' אמו' לא אמר גוד אסיק מחיצתא ושמואל מגג לחלר: מאי לאו. הא דקאמרינן חלירות רשות לעלמן דשרי לטלטולי אמר מותר למלמל בכולו דאמר גוד אסיק . מחיצתא תנן וחכמים אומרים כל אחד ואחד דרך כותל ולא גזר משום תל אלמא

א לא שנו אלא שלא עירבו אבל עירבו מותרין וכי לא עירבו מאי מעמא לא אמר רב אשי גזירה דילמא אתי לאפוקי ממאני דבתים להתם:

הכי גרסינן דלמה אחי לאפוקי מיה במהני דבחים להכה. לשפת 🥳 שנו אלא שלא עירבו. וא"ת אי דלה עירבו תרוייהו ליתסרו

שרחוקה מהן דאין רולין שיפלו המים למטה ויקלקל החצר: הדרן עלך כיצד משתפין

לעיל אבל בחצר שאינה מעורבת לא

אסרו כלל וכן פסק רבינו שמואל

דמותר לשפוך מים אע"פ שהולכין

לרשות אחרת שאינה מעורבת

דמרשות לרשות לא בעי קמירה

ואותם שלא עשו עוקה אסורים

כדאמר דילמא אתו לאפוקי מיא במנא

דבתים להכח שיורידו מן הדיוטח

בכלים מלאים מים לשפת העוקה

וי"ל דאינם שופכין ממש בתוך העוקה שבחלר אלא שופכין על

הדיוטא והן יורדין על העוקה הסמוכה לה ואע"ג דהוי חלר שאינה

מעורבת מ"מ לא אסרו חכמים (כ) כאן אלא בכרמלית כעין שפירשנו

בל נגות. גורה משום תל ברה"ר.

אף על גב דקיימא לן כר׳ מאיר בגזירותיו אפילו במקום רבים כדחמרינן בפ' חע"פ (כמובות מ.) גבי משהה אדם את אשתו שתים ושלש שנים בלא כתובה הכא אומר ר"י דאין הלכה כרבי מאיר דפסקינן לקמן י הלכה כר"ש דאמר כולן רשות חחת הן וכותל שבין שתי חלירות דאסרינן הכא לר' מאיר שרי ר' יוחנן לעיל בריש חלון (דף עו.) (ג) ולקמן

בפירקין [דף 12.]: באר לאו דשרי למלמולי דר בותל. המ"ל כשאין הכותל רחב ארבעה: דב אמר אין ממלמלין בו אלא בד'. אף על גב דרב ושמואל פסקי לקמן כר"ש הכא אליבא דרבנן פליגי ולא סברי להו א"נ פלוגתייהו נפהא מינה נמי לר"ש לכלים ששבתו בבית ואף על גב דגבי כלים ששבתו בתוכו הוי נפרץ במילואו למקום המותר לו מ"מ חשיב שפיר נפרן במילואו למקום האסור לכלים ששבתו בתוך הבית כעין שפירש רש"י ו' בריש מי שהוליאוהו (לעיל דף מב.) ^(ד) דנפרך במילואו למקום האסור לטלטל מגואי לבראי ומבראי לגואי הוי מקום המותר לו א"נ נפקא מינה כשהגגין יחד יתירים מבית סחתים דחי לא אמר גוד אסיק אסור

כדאמרינן לקמן (ה): במחיצות שאינן ניכרות. כשהבתים מחובריו

דאין מחילות הבתים ניכרות כדפירש בקונטרם ונראה דהוא הדין אם הגג בולט חוץ למחילות הבית דחשיב נמי מחילות שחינן ניכרות וחור"י דגגין שלנו שבולטין ראשיהן לרה"ר ועבידי

כי ארזילא לפירוש רש"י דמפרש יו כי ארזילא בשיפוע כגגין שלנו הוי כרמלית דלא מינכרא מחילתא וליכא למימר גוד אסיק ופי תקרה נמי לא אמרינן כיון דעבידי כי ארזילא וגוד אחית נמי לא אמרינן ש לרבנן דרבי יוסי בר יהודה גבי טרסקל משום בקיעת גדיים דאפילו רבי יוסי בר יהודה לא אמר אלא בטרסקל דהדרן מחילתא כדאמר

רשות

וקרפף אם יש יותר מבית סאתים (הן) מטלטלין מזה לזה תוך ד' ואי של בית סאתים מטלטלין טלטול גמור אבל מהן לחזירות לא דלא דמו לחלירות דחלירות רשות שותפות וקרפף רה"י: רב אמר אין מטלטלין. לרבנן בגג הסמוך לחבירו: אנא כד׳ אמום. דכיון דלרבנן כל אחד רשות לעצמו והן פרוצין זה לזה אוסרין זה על זה דה"ל רשות פרוצה במלואה למקום האסור לה: מוסר לטלטל בכולו. שמחיצות המבדילות למטה (6) מן הדיורין אמרינן גוד אסקינהו למעלה ויפרידו

גג גבוה ונמוך טעמא אחרינא הוא

ביניהן: במחיצות הניכרות. שאין הבתים מחוברין ויש אויר ביניהם ומחיצות הבתים נראין לעומדין על הגג כשמסתכלין תחת רגליהם: **כולי עלמא לא פליגי.** דאמרינן בהו גוד אסיק דדמו לעמוד ברשות הרבים דהוי רשות היחיד משום גוד אסיק משוך והעלה: כי פליגי בשאין המחיצות ניכרות. שהגגין מחוברין יחד ומכסין המחיצות שבין הדיורין: לא אמרינן גוד אסיק. בכי האי גוונא:

רשות במר דכריהן (קקחו ב:). גגין רשות לעצמן. ומטלטלין מגגו של ראוכן לגגו של שמשן, חצירות רשות לעצמן. ומטלטלין מחלירו של ראוכן לחלירו של שמשן כלים ששכחו כחלר וכן מחלר של רכים לחלר של רכים, קרפיפות רשות לעצמן. ואפילו הן של ב' אנשים מטלטלין מזה לזה (שב

רבינו חננאל

עין משפם

נר מצוה

סמג שם טוש"ע א"ח סי

: ושב

עירובין הלכה יח סמג עשין א טור ש"ע א"ח סי

שעב סעיף א:

לא שנו אלא שלא עירבו, אבל עירבו הללו שתי דיוטאות שופכין בעוקה אחת. אבל שלא עירבו גזרינן (דילמ׳) [דלא] לישפוך מדוכתיה. דילמא אתי למשקל במנא ושדי

בעוקה. הדרן עלך כיצד כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גבוה י טפחים או נמוד י׳. י בברי ר' מאיר. מאי טעמא דר' מאיר אי קסבר כשם דר' מאיר אי שדיורין למטה חלוקין כך חלוקין למעלה, אמאי קתני כל גגות העיר רשות אחת. ואי אין חלוקין, כולי עלמא רשות אחרת היא, [גבוה] י' או נמוך למה לי. ואוקמה רב יצחק, אומר היה ר' מאיר כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן ברשות היחיד גבוה ורחב ד' אסור לכתף עליו, [גזירה] משום תל ברשות הרבים. סבור מינה ואפילוז מכתשת אפילו יגית אסור לכתף עליו. . אמר אביי הכי קאמר מר, והוא רבה בר נחמני. לא אסרו אלא בעמוד ואמת הריחים, הואיל ואדם קובע להם מקום, דגזרינן בהו אטו תל ברשות הרבים. ואקשינן

כותל שביז שתי חצירות

ר׳ מאיר גגין וחצירות רשות לעצמז, מאי לאו

רשות לעצמן, מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל,

ולא קא גזר משום תל

רא קא גוו משום ומ ברשות הרבים. ופרקינן לא להכניס ולהוציא

מהן דרך פתחים, אבל מזה לזה לא. וחכמים

אומרים כל גג רשות

בפני עצמו הוא. איתמר

אמות. דלא אמרינז גוד

אסיק מחיצתא. ושמואל אמר אמרי׳ גוד אסיק

מחיצתא. וכאילו מחיצות

כל חצר עולות ומקיפות

הגג. לפיכך מותר לטלטל

בכל הגג, כי כמו החצר

והתנן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות לעצמו.

אמר אין מטלטלין גג, אלא בארבע